

GLAS SVOBODE.

Slovenci-bratje združimo se! V slogi je moč!

Stev. 7

Chicago, Ill. 12. februárja 1904.

Leto III

Rojaki, na delo,

VSI POVŠOD ZA

"SLOVENSKO NARODNO JEDNOTO".

Kratki tedni nas ločijo več od prvega glavnega zborovanja "slovenske narodne jednote". Čas prihaja, ko se bo jednota zavednih, samostojnih rojakov uradno razglasila; ko se bo začelo skupno poslovanje v gnetni in duševni priključnosti tega ideala. Morebiti pa tudi nikdar.

Ako pa državni uradniki, izvoljenci ljudstva, porazijo vse ograde, braneče svobodo, dom, življenje, svobodno besedo in pisavo — kaj jih goni k temu bratomornemu postopanju?

Le prokleta judežova plača, katera izvira iz umazanih žepov kapitalistov, je vsemu temu kriva. In te novice je zaslužil krvavo trpin — delavec! Ti denarji plačujejo nevedne lenuhe v uradih; ti denarji oborožujejo duševne šleve in cape; nabijajo puške in brusijo bajonete, namerjene proti onim, katerih dlan in znoj vstvarja vse!

O sveti križ, ali si zastoj stal na žalostni gori Galgata? Ali je žalost in stok iz te gore prešel na vse hribe in vrhove države Colorado, kjer žuljavih rok pridren delavec spravilja an dan zlato, srebro, baker, premog itd., da pripravlja mehko postelj pohotnemu kapitalu?

Ta prokleti denar kapitalistov in veselje do zatiranja slabih in onemoglih, napeljuje državne lopove do skrajnih sredstev v ugonoblanju mladopoganjajoče unije. Ko so se rodile te izroditve, se je narava kratkoma "pokazala", kakor se to zgodi takrat, kadar se narodi kak slab — (pokaži mi dobrega!) far.

Z orožjem v roki padajo te kukavice na delavca, ker je prestopil — trpin — ozki okvir, v katerega ga je vklenila infamna predrznost takozvanih "krogov reda in postave".

All right! Sedaj pleše delavec po vaši piščalki, prišel pa bode čas, ko bode vi v divjih skokih rajali divjo tarantelo tako dolgo, da vam bodo pluskali možgani po plešišču.

Delavec pa bo godel — mirno bo godel tako dolgo, da bo zadnji vaše baže — well, legel k počitku . . . Colorado, čudna dežela! Divja je tvoja narava in ni še dolgo tega, ko so prerije tvoje pretresovale črede bivolov; kjer je Indijanec zalezoval štirinog kosmatino in poedino dvonog "belokožino". V skalnatem gorovju, pod snežniki, povsod je sedaj na tisoče ljudi iz vzhoda — bivol in Indijanec, oba dva pravcata naravna divjaka, sta prošla. Kamor stopi "beli obraz", zastopnik "kulture in civilizacije", od tam beži divjak štiri-in dvonog. Na njegovem mestu pa se razvije zmaj, katerega divja narava še prekaša divjost onega, katerega je prepodil.

Dvojglav je ta zmaj. Eno glavo povzdiguje proti nebu, z drugo pa tišči v zemljo. S svojimi ostrimi kremplji pa seka naokoli, da vgrabi bitja, gore, reke, planjave ter jih meče v svoje žrelo, katero odpira pot v želodec kapitalizma in klerikalizma.

Kakor mora leži ta zmaj na delavskem ljudstvu države Colorado in še daleč, daleč čez meje njene, da — po vsem "civiliziranem" svetu. Kjer se blatno vodovje razreber skalnatega gorovja, vije proti vzhodu po pusti preriji, leži mesto Pueblo. Gost, črn dim je še pred nekoliko tedni visel, plaval nad mestom, oznanjajoč svetu, da se topi tu železna ruda. Štrajk premogarjev je izpilal črn dim nad Pueblo in sedaj okužuje ozračje le še leni, belosivkati dim iz topilnic zlata in srebra.

V drugih krajih države Colorado, je prenehal tudi belosivkati dim valiti se iz visokih dimnikov — le v Pueblo ne!

Povsod so udarili na osemurno dnevno delo — le v Pueblo ne! Povsod je delavec v topilnicah zavrela kri za njih pravice — le v Pueblo ne!

Ali je to le slučajno, da je velika večina delavcev v pueblskih topilnicah slovenske narodnosti? Ali je potrpežljiva koža Slovencev, v svoji trdni veri na božjo pomoč, podaljšala zopet čas svojega trpljenja in tudi čas onih, kateri so odločno in brez strahu vrgli orodje na tla, rekli: "Zakonodajalci, obljubili ste nam kot kandidati, osemurno delo, zato smo vas volili; ker

ste pa babure-kukavice, zato gremo v boj, čeprav z deželo vred poginemo.

V trdnosklenjeni četi delavcev cele dežele Colorado pa je rezala praznota, kjer bi morali stati slovenski delavci v — Pueblo . . . !! Žalostna majka Slovenija!

Res, veliko naših rojakov odšlo je rajši v staro domovino, kakor pa skebat v kraje štrajka v — jamo. In vsi bi ostavili delo, ko bi štacnarji ne javkali, stokali in točili solze, čes: vsi bode te zgrabili delo za vselej, ako greste na štrajk. Kaj je bilo pač mar tem lisjakom osoda njih rojakov — slo jim je le za cvenk, katerega jim slovenska delavska duša vsipa v žepo. Seve, prestanek dela bi te businessmane spravil na bankrot. Delavci pa bi vzlic temu še živeli in sedaj morebiti že želi plačo za svojo socialno poštrevnost. No, in zato je bil tak vik in krik, ko so ti businessmani po lastni zmotnjava prepustili dvoran sv. Jožefa, v organizacijo splošne unije v Pueblo.

Čudno! Delavski, skoraj prisiljeno pobrani, novci so zgradili to dvorano (vse kaj drugemu podobno stavbo, za \$11,000), sedaj pa se je polastujejo nekateri, katerim je delavec pognojil, da jim tako krepko poganjajo brke.

Pač res, trdih buč nekaterih slov. delavcev ne more omeščati niti "sveta pomahavka", k večjim, če bi to doprinesel kak indijanski tomahawk.

Šleve, reve, branjevci — vi pač ne bodete ustavili koleca naprednega časa, zmelto vas bo v prah.

V kratkem času svojega bivanja v Pueblo, sem imel priložnost opazovati ondotne žalostne razmere med Slovence.

Tam ne more človek naleteti na človeka, kateri bi imel svoje moč zato prepričanje. Nihče se ne zaupa drugemu, nihče se ne smatra dovolj svobodnega, da bi izustil le najmanjši misel, tičočo se delavskih vprašanj. Sedaj, ko se je ustanovila unija, bo temu morebiti kaj drugače. Pokazalo se bo v najkrajšem času, če imajo oni, stoječi na čelu uniji, zadostno trde podlage in značajnosti, katero oboje je neobhodno potrebno k stanovitem obstanku unije. Da bi to bilo — upajmo!

Iziranje predsednika W. F. of M., Moyerja in Maks Maliča iz Pueblo, je bil udarec na vse svobodne uprave Zed. držav. Seve, če bi šli še topilničarji na štrajk, usahnili bi v hipu ves dohodek trgovcem in vsi bi prišli na beraško palico. Baj ni nikjer v Ameriki bolj bankrot-zrelih trgovcev, kot ravnvo v Pueblo. Vsaj tako sem slišal. Kamor se človek obrne, povsod prevara, humbug in sleparija.

V političnem, socialnem in delavskem oziru je Pueblo na "bum", nasprotno pa procvita v cerkve — nem . . . Da je glede zadnjega v istini tako, se da posneti iz marsikaterih indolentnih obrazov prebivalcev.

Oče Ciril je nastopil tisto smer, katera je redovnikom kazala pot iz Francije. Zasel je na pot špekulacije, zaril se je v zemljo in je, za hrbtom, sedaj obstoječe kopolji z zdravilno vodo v Grove, naletel na mineralno napojeno vodo. Denar v ta namen, so mu zložili njegovi dušni kostruni in ovce. Usmiljenja vredni ljudje! Prišli bodo gotovo skoraj do prepričanja, da jim bo to vse ravno toliko neslo, kolikor onim Janezom, kateri so svoje trdo zaslužene dolarčke dajali za dvorano svetega Jožefa.

Ko sem odšel iz Pueblo, mislil sem si: koliko bi vendar mogli Slovenci v tej naselbini učiniti blagoslovnega zase in za svoje potomce, ko bi razgnali tmino, katero vstvarja budalost in zagrizenost nekaterih! Gorje onemu, kateri mora med takimi odnošaji živeti, spominjajoč se svoje svobodne duše v svobodnem telesu!

Skalno gorski.

Somišljeniki, agituje in deluje za "Slovensko narodno jednoto". 6. aprila t. l. se prične prvo glavno zborovanje, zaključ se 9. aprila z veselico v kolist jednoti.

Ameriške vesti.

Svita se — bliska in grmi, vsake z druge strani.

Pravkar se je ustanovila nova, znamenita unija. Nad sto tovarnarjev-izdelovateljev zelenih možkih hlač se je organizovalo v močno unijo, z namenom, da čuvajo dno in druge delavske interese. V unijo se ne sprejme noben delodajalec, razven da ima vposlone samo unijske delavce bodisi že možke ali ženske. Nova organizacija je držala pred par dnevi svojo prvo konvencijo v New Yorku. Vsi delodajalci so se izrekli za visoko plačo in dobro stališče svojih delavcev. Pač velepomemben korak naprej!

30 milj dolg most.

30 milj dolg most je pravkar dogotovljen čez Great Salt Lake, Utah in stane pet milijonov dolarjev. Most je last Southern Pacific železniške družbe, katera si je tako prikrajšala glavno progo za 43 milj.

Štrajkarji umorjeni.

Pinkertonci, uslužbeni pri Coal Creek Co. blizu Knoxville, Tenn., so prouzočili 9. t. m. strašno prelihanje krvi. Ko je iz Greenville došel vlak s skabi, sprejelo je te na kolodvoru 12 pinkertoncev, da bi jih spremili v rove. Navzoči štrajkarji so pričeli pogovor s skabi in jim prigovarjali naj ne gredo na delo. Nepovabljen se je policaj Reeder surovo zadr nad štrajkarji in prouzočil s tem preprič, kar naenkrat pa je dal znamenje in 12 krogel se je izstrelilo na uboge delavce. Trije so takoj obležali mrtvi na licu mesta in mnogo drugih je bilo ranjenih. Med temi se nahajata tudi par ljudi, ki so prišli le slučajno mimo. Reeder in še en drugi policaj sta bila pozneje aretovana. Ko je kmalu na to došel pomožni šerif Harmon v Coal Creek, da bi druge pinkertonce zaslisljal, ga je eden iz med njih med zaslišanjem ustrelil. V celem okraju vlada grozna razburjenost. Guverner je že izdal povelje, da mora biti vojaštvo za vsak slučaj pripravljeno.

Bestialno ličanje.

Tik Daddsville, Miss., leži planataža James Castland. V sredo zvečer je bilo zbranih več zmorecev v koči zamorca Carra, kar vstopi Castland in reče navzočim, naj se poberejo k hudiču. Vnel se je preprič in zamorec Holbert in Castland potegneta revolverje. Dva zamorca in Castland sam so bili ustreljeni. Ko so belokožci zvedeli o izidu streljanja, zbralo se jih je takoj kakih tisoč oseb, z namenom, da bi linčali ostale zamorce. Med lovom na človeško divjačino so bili trije zamorci ustreljeni, Holbert in njegova žena pa ujeta, tirana v Daddsville in na kolu živa sezgana. Amerikanska kultura!

Na Japonsko.

Iz San Franciske, Cal., se poroča, da je japonski konzulat pozval vse vojaštvo podvržene Japonce v Kaliforniji, da se imajo takoj vrniti na Japonsko. S tem je prizadežih 1000 mož.

Deset ur delavna postava uveljavljena.

Ze dlje časa se je delovalo na to, da bi se uveljavila postava, katera bi določala pekom deseturno delo, oziroma 60 ur na teden. Prišlo je pred sodnijo in od nenga do družega sodnika je romala dotična postava, dokler ni bila pravkar od državnega prizivnega sodišča odobrena. To je gotovo velik napredek unije v naši državi, kajti ta uspeh se je dosegel predvsem političnim potom. Vsak delodajec, ki bi od sedaj naprej hotel prisiliti svoje uslužbence, da bi delali več kot 60 ur na teden, se sodnijskim potom zasledujejo in po zakoniku kaznujejo.

Najbogatejši milijonar na svetu posodil Rusiji denar za vojno.

John D. Rockefeller, stokratni ameriški milijonar, je sklenil 9. t. m. z Rusijo pogodbo glede posojila za vojno z Japonci. V pogodbi stoji, da je Rusija podelila Rockefellerju koncesijo na olje. Rusijo za-

stopa v ta namen James Stillman. Ruska vlada se je obrnila za posojilo prvotno na Rothschilda, a ta je odklonil vsako posojilo, baje zato, ker se prepričanja žide v Rusiji.

Katastrofa v Baltimoru. Grozen požar uničil 80 blokov.

Strašno noč je imelo prebiti od nedelje na ponedeljek 700,000 prebivalcev mesta Baltimore. Kakor l. 1871. Čikago, tako leži sedaj Baltimore v razvalinah. Ogenj, ki je izbruhnil v neki trgovini, se je razvil v strašni požar. 80 blokov in 2500 poslopj, največ v trgovskem delu mesta, je bilo uničenih, predno se je moglo biti kos požaru. Iz vseh krajev so prihitele požarne brambe na pomoč nesrečnemu mestu, celo iz New Yorka. Škoda se ceni od 100,000,000 do \$150,000,000, a to je le materijalna zguba. K tej je pristevati še indirektno zgubo, katera je nastala vsled tega, da so nekateri trgovine popolnoma uničene. V mestu vlada splošna pobitost, nad 50,000 ljudi je brez vsakega zaslužka.

Umrlj v starosti 102. let.

Dayton, O., 10. feb. — Danes je tukaj umrl Filip Kejfer, premožen tovarnar v starosti 102. let. Kejfer je bil strasten ljubimec tobaka in popil je vsak dan 6 čaš kave.

Bivši kongresni poslanec obsojen.

Cripple Creek, Colo., 10. feb. — John M. Glover, bivši kongresni poslanec države Missouri, je bil danes pri tukajšnjem okrajnem sodišču spoznan krivim, a obsodba se mu še ni izrekla. Glover bo apeliral na višje sodišče. — Kakor znano imel je Glover dve puški v svoji pisarni. Ko je o tem zvedela anarhistično vladajoča milica, je takoj poslala k njemu seržanta Dittmore z zahtevo, naj izroči orožje. Ker se je Glover temu upiral in zagrozil, da bo vsakega ustrelil, ki bi hotel prestopiti prag njegove hiše, je vojaštvo obstopilo hišo iz vseh strani in začelo streljati na Gloverja. Obstreljenega so potem aretovali in odpeljali v zapor. Glover je med občinstvom zelo priljubljen.

Deček grozil milijonarju.

Yonkers, N. Y., 10. feb. — 13-letni Frank Brady bil je danes tukaj aretiran, ker je pisal grozljivo pismo milijonarju Howardu, zahtevajoč \$1000, in če ga umori. Brady je priznal, da je pisal pismo v šoli.

Otroško čudo.

V New York se je pripeljala neka Polonitzka s svojim 5letnim sinčkom, ki je pravi pohabljenec. Plaži se le, po rokah in kolienih, razven tega ima vso glavo, tudi po obrazu, zaraslo z gosto črno dlako. Otroka so prepeljali v bolnico. Pred šesti leti je oče zapustil ženo z enoletnim normalnim sinčkom, a tu pozneje se je dečku zvila hrbtenica in mu začela rasti dlaka. Pač izredni slučaj.

Slabi časi, kaj ne?

Newyorške banke imajo naložene kapitala v tem tednu v vrednosti \$1,023,943,800. To je desetina vsega denarja na zemlji in največja svota, kar so jo kdaj imele imenovane banke. Dosti, dosti je denarja na svetu, a baš ne za revno ljudstvo!

Bolnega farja nadomestovala žena na prižnici.

Iz Pittsburga Pa., se poroča, da je obolel far episkopalne cerkve, na kar ga je žena izvrstno nadomestovala.

vala. Predavala je o: "Delovanju vesti". — Gotovo bi kuharice naših katoliških popov še bolj nadomestovale svoje "gaspude" — saj imajo boljše glasove in večjo energijo!

Kapital namenjen ugonobiti delavske unije.

Nad \$1,000,000,000 kapitala bo reprezentiranega na zborovanju državljanske industrijalne zveze 22. feb. v Indianapolisu. Zborovalci imajo namen oslabiti ali celo uničiti republikanske zadruge. Delodajalci, ki se bodo udeležili zborovanja, imajo uslužbenih 1,250,000 delavcev. Glavni namen zborovanju pa je pobiti osemurno delavno postavo v kongresu. Seveda bo tudi tukaj igral glavno vlogo "cash". Kakor znano, čaka omenjena postava leše kongresnega potrdila.

Škof odpre novo tiskarno.

Čikaški katoliški nadškof Quigley je sklenil ustanoviti tudi v Čikagi svojo lastno tiskarno, enako oni v Buffalo, kjer jo je ustanovil pred par leti. Seveda, nese mu — to vse!

Razgled po svetu.

Turška se oborožuje.

Iz Carigrada se poroča z dne 10. feb., da se je začela Porta z vso naglico oboroževati. Kakor se čuje, misli izkoristiti rusko politiko na vzhodu in udariti z vso silo na Bolgarijo ter si jo podvreči zopet v odvisnost.

Časopis je najboljši prijatelj.

Papež Pij X. je tekoči teden blagoslovil pero protestantovskega poročevalca nekoga londonskega dnevnika, rekši, da je najboljši misijon današnjega časa časopis. Časnikarstvo razširja civilizacijo in napredek. — Na delo torej, ker resnobni so dnovi! Vse za delavski napredek in zlato "Svobodo" in nebesa bodo prišla v nas za plačilo.

Nemški prestolonaslednik se spril s cesarjem.

Mnogo več kot vojska na daljnem vzhodu, razburja Berolin domači razpor med vladarjem in sinom. Jedva 22 let star, se je sin odločno postavil po robu svojemu očetu. Oče ga je opozoril tudi na vojaško pokorščino do njega, toda mladenič je udaril z nogo ob tla in izjavil, da je dolžan le vojaško pokorščino, a drugače se sme kot Nemec družiti s komur mu drago in obiskovati gledišča njemu ljuba. Ako bi mu brnil razvijati svojo individualnost, je pripravljen takoj se odpovedati nemški armadi in prisesti, da ne bo nosil več nemške uniforme. Končno je pripravljen se izseliti v London, Paris ali pa v Zed. države.

"Halo, halo, prijatelj! Kozarce si bomo izmili in kupce nalili, juhej, živeli Slovenci!"

"No, kaj si pa danes tako židane volje?"

"Igljo ga no, zakaj bi ne bil, ko čitam v "Gl. v.", da nam priredi naš vrli slov. del. pev. zbor "Orel" zopet en zabavni večer. Kdo bi se ne veselil mile slov. pesmi!"

"A to je, tudi jaz ne bom zamudil obiskati "Hoerber" dvorane; tudi jaz ključem iz srca vsem: Rojaki, vsi no krov — za "Orlom", kamor nas popelje on!"

Socialni klub v Clevelandu ki ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 18

Slov. del. pev. zbor "OREL"

PRIEDI

V SOBOTO DNE 13. FEBRUARJA V

Hoerber-jevi dvorani

ST. 712 BLUE ISLAND AVE. NA VOGALU 21. PL.

veleki zabavni večer s plesom in petjem.

Vatopnina za gg. 25c.

Dame v spretnstvu gg. vstopnina proste

Začetek točno ob 8. uri zvečer.

V mnogobrojno udeležbo vabimo vsa slovensko in drugo bratsko občinstvo — ljubitelje mile slov. pesmi.

ODBOR.

"Glas Svobode"

Prvi svobodni list za slovenski narod v Ameriki. Izdajatelj in urednik: **MARTIN V. KONDA** **FRANK M. MEDICA**

"Glas Svobode" izide vsaki petek in velja za Ameriko: za celo leto --- \$1.50 za pol leta --- 75c **ZA EVROPO:** za celo leto --- kron 10 za pol leta --- kron 5 Posamezni list po 5 centov.

"Glas Svobode"

[THE VOICE OF LIBERTY] is the only union labor paper in America: edited & published every Friday in the Slovenian language by **M. V. KONDA, & F. M. MEDICA,**

"Entered July 2, 1903, at Chicago, Ill., as second-class matter, under Act of Congress of March 3, 1879"

Subscription \$1.50 per year.

Advertisements on agreement.

Naslov za dopise in pošiljatve je sledeči:

"GLAS SVOBODE". 563 Throop St. Pilsen Sta. Chicago, Ill.

••• DOPISI •••

Iz Steel, Ohio.

Tukaj živeči Slovenci smo ustanovili društvo, pod imenom "Bratstvo" katero bo spadalo k "slovenski narodni jednoti", s sedežem v Čikagu. Tukaj nas je Slovencev sicer še malo številce, a toliko bolj bomo stali eden za drugega, v lepi slogi. Na pomoč nam pride še večje število Slovencev iz okolice. To so vrli rojaki, ki pozdravljajo z vso navdušenostjo ustanovitev "slovenske narodne jednote". Vsi stoje hrabro in neustrašeno, vzlic vsem premetenim oviram, za napredek svoj in v prid naroda slovenskega vobče. — Na spomlad se odpro tukaj trije novi, bogati premogokopi. Dela bo obilo in s tem se nadejamo tudi večjega napredka, v svojo in v korist slovenski nar. jednote. Slovenci, kateri še niste v nobenem društvu, združite se kar najhitreje in poslušajte se prelega gesla "Naprej". Vsi napredni Slovenci združimo se v "slovenski narodni jednoti".

John Rebol, predsednik.

Poslanje iz Clevelanda, O. 30. Jan.

Dolžnost me veže, da obelodanim častitim bralcem "Gl. Sv." žalostno toda resnično dogodbo, kateri oče je "maziljenec" — rimski bik von Fach — klevelandski misijonar, Vitus Hribar. Ko smo nastopili zopet novo leto — 1904 — mislil sem si, da so izginila leta, časi, kateri niso drugega prinašali kot medsebojno sovraštvo, jezo in preklinjanje med rojaki, a vse zaman. Staro lasanje in obrekovanje se nadaljuje po časopisih slovenskih — seveda, vse kar kdo zasluži. Ne, tudi novo leto nam ni prineslo bratske ljubavi, prijaznosti in sloge med nami Slovenci — ne, še hujski časi so izbruhili in črni oblaki zatiranja ubogih trpinov se pade v ozračju in vendar smo upali, da se bo zjasnilo, da nas bo vsaj ob novem letu obdajal čisti zrak, podoben kristalnemu studenčku.

Vašega tega so krivi le oni, kateri postopajo z ubogim delavcem tako, kakor so postopali pred par sto leti divji Turki in deloma še danes z revnim ljudstvom, — in kdo so vendar ti tlačitelji bednega slovenskega naroda! Dragi mi čitatelj "Gl. Sv.", uverjen sem, da ne boš dolgo premišljeval in takoj rekel: kdo drugi kot farška banda. Da, da, to je "farška banda", kateri je treba preprečiti, če iztrebiti iz srede človeštva. Tako hočemo, da se bodo razšli črni oblaki, kateri se v zadnjih letih nad nami in ne puščajo, da bi postal le en žarek ljubizne in prijaznosti na vse popolnoma človeštvo in do kosti ogoljano ljudstvo. Predno pa cenj-bralcem "Gl. Sv." pomim omenjeno dogodbo, jo povem sledeče: Bratje! somišljeniki narodniki in splošni socialisti v vseh državah, delujmo neutrušeno za priključenost našega naroda, da na to, da se naš cenjeni list slovensko glasilo "Glas Svobode" razširi kolikor mogoče na vse ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "cvenk". Da, le denar jima je — Bog! Zavedni Slovenci, na noge, dokler je še čas in pokazimo, da se hočemo tudi mi otresti farškega jarma in svobodno živeti, kakor je Kristus učil, ne pa Hribar in njegovi pajdaši. Prišli so "spreobračati" Indijance, a sedaj preobračajo žene ubogim delavcem. Pa ne boš, Jure, več kaše pihal, dovolj si že spraznil tujih žepov in to naj ti zadostuje — saj vemo, čegave so hiše na St. Clair ulici in basta. Evo Vam rojaki dokaza o farški hudiciji:

Pred nekaj tedni zbolela je neka žena imenom Ana Margarela v Collinwood-u. Ker se je zelo slabo počutila, poprosila je naj bi ji poslali po duhovnika. Takoj se je napotila neka oseba k "dobri duši" Stankotove vrste, k g. M. S. s prošnjo, da bi telefonoval po dušnega (?-pastirja) Hribarja. Vzlic nujnosti in da je hotel sel celo plačati za telefon, se "dobri" mož, ki ljubi svojega bližnjega, le ni dal preprostiti. Odklonil je kratkoma vsako uslugo, češ: g. Hribar ne gre v tako hišo in še drugega več. Sel se je obrnil in odšel drugam in posrečilo se mu je res poslati kmalu duhovnika k umirajoči ženi. Vzrok, zakaj ni hotel "dobri katoličan" M. S. telefonovati po duhovnika tiči v tem, ker ni omenjena žena jemala grocerijskega blaga pri njemu. To so dela usmiljenja "dobrega katoličana". — Nekaj tednov potem je žena zatisnila oči in zaspa la v Gospodu. Ostavila je svojega ljubljenelega moža v veliki žalosti in v velikih skrbih, ker bil je slab v finančnih zadevah in skoraj brez denarja v hiši. Podal se je takoj k pogrebniku in mu razložil svoje žalostno stanje ter ga poprosil za svet v tej zadevi, ker nima potrebnega denarja za pogreb. Kako tolažilno! Mož-pogrebnik, čeprav nekatoličan, ga je potolažil rekši: ne božite v skrbih radi tega, jaz Vam bom ženo vse eno pokopalimate li denar ali ne, kadar pa bode kaj imeli, prijatelj, bode pa plačali. Tako sta se sporazumela in mož s solzami v očeh zapustil je usmiljenega pogrebnika in se napotil v Cleveland, k g. Hribarju, da mu sporoči smrt svoje žene in ga naprosi, da mu pokopije ljubljeno polovico po katoliško. O, da, da, odgovoril je "dobri" pop in na vprašanje, koliko bo zahteval, odvrnil je kratko: \$13.00. Mož se je silno prestrašil takega odgovora in vedel ni, kaj bi počel. Molčal je delj časa, naposled pa reče: gospod duhovnik, jaz sem v silnih denarnih skrbih in mi je nemogoče Vam sedaj odšteti toliko svoto, zavežem se pa, da Vam prinesem v poravnavo Vaše zahteve prvi denar, ki ga zaslužim. Ej, ko bi vedeli, kako se je ta pošast v človeški podobi zadržala nad ubogim in vže tako nesrečnim možem. "Jaz ne pokopavam na "puf", ampak le za "cash" — so bile besede. Nesrečni mož je sicer še nekoliko časa moledeval okoli popa, a ko je slednjič uvidel, da so vse prošnje zaman, zapustil je Kristusovega (?) namestnika in z žalostnim srcem je korakal nazaj k pogrebniku ter mu povedal vse, kaj in kako je opravil pri vedno umazanem maziljenču ali popu. Rekel je še: zdaj vidim, da s pogrebom ne bo nič, ker ne morem dobiti potrebne svote za farja, oprosite mi, da sem Vas nadlegoval. In zopet je bil usmiljeni pogrebnik tisti, ki je potolažil nesrečnika, rekši: oče, bodite brez vse skrbi, plačaj bom jaz onih \$13 g. Hribarju, čepal Vam hočem to svoto jaz, ker Vam jo neče Vaš katoliški pop. — Poglej, dragi čitatelj vrlega lista, tako postopajo danes farji, ki se nasmelo nazivljajo "Kristusove namestnike". Predvari sam, ali je tako postopanje napram ubogemu delavcu pošteno. Hribar je s tem dejanjem jasno pokazal, da je farjstvo le na jeziku Kristusovo namestništvo, saj ni imel niti toliko usmiljenja z nesrečnim možem, da mu zaupal 13 dolarjev za dva ali tri dni, kot katoliški pop, v takem ni. Priporočujemo ga svojim prijateljem in pozivamo vsakega, ki ga vidi, da se mu oči kolikolek odpirajo in da je priljezel iz srednjeveške teme. Da, truditi se je treba in gledati, da bi izhajal list vsaj dvakrat na teden, — to pa dosežemo le, ako pridobimo lepe število novih naročnikov (predplačnikov), saj to je naša sveta dolžnost in v prid celega naroda slovenskega. Torej bratje, na delo, ne ustrašite se vsake suhe južne, take, ki sebe bije po čeljustih, kakor ta pretegnena Kerže in Hribar, katera ne delujeta za Boga, marveč za tisti prokleti "

Petrova skala.

V. K. Iz Rima, 25. nov. II.

Loisy je pripravljen, vse to dokazati, a Rim mu ni dal prilike, da nastopi ta dokaz, niti je kdaj poskušal, Loisyja ovreči. Pač pa se že dolgo časa bavi s to zadevo. Umrlj papež Leon XIII. je bil velik lisjak in ko so ga francoski škofje in kardinalski zbor šlihi, naj zavzame proti Loisyju določno stališče, si je prav zvito pomagal iz zagate. Ko bi bil Loisy osamljen, bi bil Rim z njim kmalu na čistem. Ali na Loisyjevi strani stoji na tisoče francoskih posvetnih duhovnikov in zato se Rim še ni upal Loisyja obsoditi. Leon XIII. si je pomagal iz zagate s tem, da je ustanovil posebno komisijo za bibliške studije. Leon je seveda prav dobro vedel, da ta komisija še v sto letih ne bo na jasnem in je torej pustil Loisyja lepo v miru.

Med tem pa raste število Loisyjevih privrženecv, duhovniki na Francoskem že kar očitno oznanjajo Loisyjeve nauke s prižnice in škofje so v čedalje večjem strahu. In ker Leona ni več med živimi, so francoski škofje vnovič storili korak, da izposljujejo obsodbo Loisyja in so v ta namen poslali kardinala Richarda v Rim.

Obsodili-li Rim Loisyja? Na to je težko odgovoriti. Svoj čas se Rim v takih zadevah ni dolgo ootavljaj. Obsodil je Lamennaisa zaradi neklih malenkosti v njegovi knjigi "Paroles d'un croyant". Ni še dolgo tega, kar je prisilili nemška bogoslovca Schella in Ehrhardta, da sta morala neke svoje trditve predklicati. Kako bo z Loisyjem?

V vatikanskih krogih so mnenja jako različna. Eni trdijo, da se išče kombinacija, kako bi se dalo Loisyja obsoditi a tako, da bi obsodba ne bila prava obsodba. Drugi zopet menijo, da se Loisyjevi spisi postavijo na indeks, jezuitje pa delajo na to, naj se na zvijačen način spravi Loisyja v tak položaj, da bo moral sam izstopiti iz cerkve, ker le tako bi se njegove duhovniške pristave ločilo od njega.

Vsekakor je položaj novega papeža skrajno neugoden. Sedanji papež je vseskoz kreposten mož brez madežne preteklosti in dobre ga srca, ali učenjak ni. Papež je še danes oni preprosti dušni pastir, kakor je bil kot navaden župnik in se ni nikdar bavil z znanostjo, ne vedno izhajal s tistim znanjem, ki si ga je pridobil v semenišču. In ta mož naj zdaj izreče nezmotljivo sodbo o strogo znanstvenih vprašanjih, sodbo nad Loisyjem, ki je vse svoje življenje posvetil znanosti in ki sli slovi danes kot eden prvih učenjakov na svetu.

Teško je to stališče sedanjega papeža, ali naj že Rim odloči tako ali tako, koleša časa ne ustavi, ker nima za to potrebne moči.

III.

Rimski papeži so tudi v strogo verskih rečeh že dostikrat spreminjali svoje nazore. Poglavlje o papeški nezmotljivosti v praksi je obširno, a tudi jako zanimivo. Ne bo odveč, da se navede vsaj nekaj slučajev.

Papež Julij I. (337—352) je obsodil aleksandrinskega duhovnika Arija kot krivoverca, ker je kakor dandanes Loisy učil, da je bil Jezus le v nepravem pomenu besede sin božji. Papež je postopal pri tem v soglasju s slavnim aleksandrinskim škofom Atanazijem. Julijev naslednik Liberij bi se bil rad prikupil cesarju Konstantinu, ki je bil privrženec Arijev in vsled tega odkločen nasprotnik škofa Atanazija. In lisjak Liberij je hitro našel sredstvo, da se prikupi cesarju. Izjavil je, da se mora škof Atanazij iz cerkve izključiti. S tem se je Liberij postavil na stran Orijančev. A to ni trajalo dolgo. Že po preteku dveh let je bil ta isti nezmotljivi papež glede Jezusovega božanstva zopet drugega mnenja in je sedaj proglasil, da je Atanazij pravo vero učil. Da je Liberij s to izjavo sam sebe nekako proglasil za krivoverca — za to se v cerkvi ni nihče zmenil. Cesarju Konstantinu pa je presedalo, da je papež tako spreminjal svoje mnenje o strogo verski stvari in to, kar je danes priznaval, jutri sam zametaval, in zato je Liberija ostavil in ga poslal v pregnanstvo, za njegovega naslednika pa imenoval nekega Feliksa. Odstavljeni Liberij pa je imel med rimskimi damami jako mnogo vnetih prijateljic, ki so bile silno žalostne, da je Liberij odstavljen. Poslale so deputacijo do cesarja prosit, naj cesar svojo odločbo prekliče in naj

Liberija zopet nastavi kot papeža. Cesar se je res dal omečitati in je obljubil, da postane Liberij zopet papež, ako zopet — predrugeči svoje prepričanje, ako v Arijevem smislu zavzame nauk o Jezusovem božanstvu in postane zopet nasprotnik Jezusovega božanstva zagovarjajočega škofa Atanazija. In ker je Liberiju bilo več za svoje rimske prijateljice kakor za Jezusa, se je podvrgel in je obljubil, da postane zopet nasprotnik Jezusovega božanstva in škofa Atanazija. In cesar mu je res dovolil, da se vrne v Rim. Feliks pa je bil poslan v samostan.

Papež Julij I. je proglasil kot božjo zapoved in apostolsko uredbo, da se mora pri obhajilu deliti in zavzeti kruh in vino. Leon Veliki (440—451) je ukazal, izobčiti iz cerkve vse, ki hočejo prejeti samo Kristusovo telo v obliki kruha, ne pa tudi Kristusove krvi v obliki vina. Papež Gelazij (492—496) je pa odločil, da tisti, ki prejema pri obhajilu samo Kristusovo telo, ne pa tudi Kristusove krvi, so popolni krivoverci in store božji rop. Od 12. stoletja naprej pa so papeži učili, da se sme deliti samo kruh in so prekleli vse tiste, ki so zagovarjali nauke prejšnjih papežev. Kdo je bil nezmotljiv? Ali papeži, ki so živeli do 12. stoletja, ali papeži, ki so živeli od 12. stoletja naprej?

Koncem VIII. stoletja je vladal cerkev papež Stefan VI., mož grdega značaja in najgrših strasti. Stefan je svojega prednika papeža Formozusa silno sovražil. Ker mu ni mogel ničesar storiti, dokler je bil živ, znošil se je nad mrtvim. Papež Stefan je sklical cerkveni sodni dvor, da bi sodil mrtvega Formozusa. Devet mesecev je bil Formozus že mrtev, ko je dal papež Stefan odpreti krsto. Posadili so smradljivo truplo na prestol in pod predsedstvom papeža Stefana se je začela sodna obravnava. Konec je bil ta, da so že devet mesecev mrtvega nezmotljivega papeža Formozusa slovesno odstavili in proglasili za nične vse blagoslove, ki jih je podelil. Mrtliču so odrezali tri prste desne roke, s katerimi je delil blagoslove, strgali so z njega papeška oblačila, krvnikovi hlapi pa so truplo papeža Formozusa za noge vlekli iz cerkve in po mestu ter je vrgli v reko Tiber.

Papež Ivan IX. je potem zopet obsodil papeža Stefana VI. in ga preklel ter pripoznal veljavnost blagoslovov, ki jih je podelil papež Formozus.

Kdo je bil nezmotljiv med temi papeži??

Listnica uredništva.

— Pojasnilo se nam je iz verodostojne strani, da je bilo sumničenje v množini pod člankom "Kričačem" v 6. št. "Gl. Sv." neosnovano, pače torej vsa odgovornost infamne vsebine dotičnih listkov le na osebo, katera je to cirkulacijo provzročila. Toliko v pojasnilo na razna domnevanja.

— Rojakom, ki se mislijo naročiti na list "Gl. Sv."! Izjavljamo še enkrat in zadnjikrat, da se ne bomo v bodoče ozirali več na naročbo brez potrebne predplačnine. List nas stane mnogo stroškov in bi bil prav želeži, ko bi val naročniki pošiljali pravočasno dotično naročnino. Prosimo!

Čikaški sodrugl pozor!

V nedeljo 14. feb. ob 3. uri popoldne prideta v socialni klub državni tajnik in drž. organizator ter soc. govornik, sedr. Ernst Unterermann. Sodrugl, pridite gotove vsi do zadnjega moža, tudi "ustanovitelji" kluba naj ne izostanejo. Mitenga bo v dvorani sodr. Basta, 535 Blue Island Ave.

Ommmmmmmmmmmmmmmmmmmm

DEVETA VELIKA VESELICA
KATEBO PRIBEDI
DRUŠTVO SV. ŠTEFANA,
na pustino nedeljo 14. februarja
v češki narodni dvorani
587 So. Centre Ave.
Začetek točno ob 2. uri popoldan.
V MNOGOBROJNO UDELEŽBO VABI VLJUDNO ODBOR.

RAZNO.

Brat in sestra—zakonska.

Na Dunaju je živel že dalje časa krojač Konrad M. z Jovano M., ki jo je izdal za svojo ženo. Nedavno sta dobila prvega otroka, in tedaj se je izkazalo, da Konrad in Jovana nista mož in žena, temuč brat in sestra. Sestra se je pri sodišču uprav romantično zagovarjala ter bila oproščena, dočim je bil brat obsojen v osemdnevni zapor. Ob enem se je naročilo policiji, da skrbi, da bodeta v bodoče živela ločeno.

Žrtve svetovaelavske posojilnice.

V Pragi se je obesil hišni posestnik Vaclav Faul. Izposojenih je imel namreč 16.000 K. iz svetovaelavske posojilnice. Ko je posojilnica prišla v konkurz, skušal je Faul prenesti svoj dolg na drugo posojilnico, toda vse so ga odbile. Nekega dne mu je odbor propadle posojilnice dal zapleniti vse premoženje ter ga prodal na javni dražbi. Faul se je v svojem obupu obesil.

Prisega ni treba držati!

Profesor moralike na duh. seminarju v Brikasu dr. Ziga Waitz dokazuje v listu "Kath. Volksschule", da se prisega katolikov na državne osnove zakona mora le vtolkovati, v kolikor ne nasprotuje nazorom cerkve. Waitz se sklicuje v svojem dokazovanju na sodbo papeža Pija IX., ki je imenoval avstrijske državne osnovne zakone zaničevanja vredne in "pogubne" in na pismo bivšega naučnega ministra Jirečka iz leta 1871, ki je pisal, da se "pri službeni zaprisegi učiteljev, od katolikov ne zahteva, da bi povspeševali odredbe, vsled katerih bila v nevarnosti verska in npravna vzgoja mladine." Na to se opira ta profesor moralike in izvaja na podlagi gori navedenega, da katoliški učitelj ni vezan na službeno prisego, ako misli, da nasprotuje interesom cerkve. To je popolnoma jezuitsko in liguoriansko zavijanje. Kako je mislil papež Pij IX. o avstrijskih osnovnih zakonih in kako jih je interpretiral bivši minister Jireek, je popolnoma poststranska stvar in nima absolutno nikake dokazilne moči. Fakt je le, da so državni osnovni zakoni še danes v veljavi in da nima nobeden minister in nobena vlada pravice, jih drugače interpretirati, kakor po besedilu in pravem smislu. Kakor je znano, cerkev ne prepoveduje, da bi se učitelji ne smeli podvreči službeni prisegi. To poslovanje se lahko tolmāči na dva načina. Ali priznava cerkev, da od papeža prokleti drž. osnovni zakoni niso več cerkvi sovražni, ali pa da smatra za dovoljeno, da se sme policirati boga za pričo obljube, katera ni treba držati. Iz izvajanj prof. Waitza je jasno, da še cerkev drži zadnjega načela, to je, da izrečno dovoljuje, oziroma uč krivo prisego. To je lepa katoliška morala!

Medved za potno prtjlago.

Sprevodniki in potniki železnice med Nikolajevim in Moskvo so preživeli 15. m. m. velik strah. Ponoči je začelo nekaj strašno ropotati in mrmrati v vozu za prtjlago. Sprevodniki so šli gledat. Kar izleze z nekega zaboja medved srednje velikosti ter skoči v voz za potnike. Nastal je nepopisen strah. Končno so vsiljivega gosta vendar premagali in zvezali ter ga v Moskvi izročili policiji. Neki potnik ga je bil namreč medveda vzel s seboj kot prtjlago.

Nova verska sekta na Ruskem.

Na Ruskem, kjer je vse polno raznih sekt, se je ustanovila še ena, sekta nagih duhoborcev. "Golje duhobori" ne priznavajo službene cerkve ne evangelija, za ideal življenja in zveličanja duše smatrajo "rajsko nagost" prvih človekov pred grehom. Nedavno je prišlo 28 teh Adamovih oboževalcev širiti novo vero v mesto Jorktovo v Kanadi. Toda niso jih pustili v mesto nagih, in ker se niso hoteli obležiti, so jih zaprli. Sicer pa ta ideja ni nova. Tudi češki Taborčani, ki so živeli v komunizmu žen in imetja so hodili popolnoma nagi okoli. Večina jih je padla leta 1421. pod Žilkovim mečem.

Bivši menih—roparski morilec.

V Bayeuxu na Francoskem je menih Cunnim razpuščenega reda umoril in oropal neko pobožno, staro gospodično, Commun je bil svoječasn v prištni delavnici, a ko so ga iz nje izpustili, začutil je v sebi poklic za meniha. Sprejeli so ga v samostan ter mu kmalu izročili tudi pouk otrok. Najprvo je učil v Havru, pozneje v Bayeuxu. Cele noči

se je vlačil s slaboglasnimi ženskami okoli. Sedaj pa je celo zametnjal molitvenik in rožni venec z bodalom in revolverjem.

Farška bisaga.

V gališki vasi Borszowice bojkotirajo mlade matere ondodnega župnika. Dosedaj je bila tam navada, kakor tudi ponekod na Slovenskem, da so matere napravile prvo pot v cerkev, kjer so molile in izročile župniku dar. Župnik Ludkiewicz pa je povišaval vrednost takih daril z vsakim letom, in ker je bil velik prijatelj žganja, vpeljal je navado, da so mu kmetice po porodu prinášale steklenico žganja. Ustanovil si je v cerkvi pravcato klet za žganje. Ko se je to zvedelo do škofa, določil je župnik, da mu morajo mesto žganja vrnesti 70 h. To pa je bilo za kmetice preveč, ker so si žganja naredile liter za 40 h. Prvo, ki se je uprla, je župnik kar lastnoročno vrgel iz cerkve. To je kmetice preplašilo, posebno se, ker je župnik naznanil s prižnice, da bodo vsako zadele egiptovske nadloge, ki bi se na enak način pregrešila. Ko pa se je pokazalo, da je "zamaševana" kmetica ostala zdrava, dobile so tudi druge pogum. Kmet Lukza Pavelko je dal svoji ženi le 4 vinarje ter jo poslal z njimi v cerkev, češ, da tudi njegova mati ni več dajala, in da pevera od takrat vendar ni sodražila. Ker pa župnik dveh krajcarjev ni hotel vzeti, ne gre sploh nobena kmetička več po porodu k "upeljanju".

Eno leto staro mesto.

Dosedaj so sloveli Amerikani, da so kar čez noč zgradili mesta. Sedaj so jih začeli posnemati tudi Rusi. Na skrajni svoji meji v vzhodni Aziji so zgradili v dobrem letu Rusi celo mesto, ki se imenuje "Daljnji". Dasi tedaj mesto ne obstoji niti še poldrugo leto, šteje že na 50.000 prebivalcev. 20.000 Kitajcev dela noč in dan. Mesto ima 32 km. ulic. Promet v mestu je zelo velik, zato se bo naglo razvilo v veliko mesto.

Glejte namestnika božjega!

Duhovnik Filibert Guyot, vikar v Cerdonu pri Nantu na Francoskem, je bil aretiran. Guyot je star šele 26 let in je pred dvema letoma zapustil duhovniški seminar. Nastavili so ga v Cerdonu, kjer je učil kršč. nauk na dekliški šoli. Klerikali ga niso mogli zadosti prehvaliti, kako goreče in požrtvovalno se je posvetil svojemu poklicu in s kako sveto vneto je poučeval svoj predmet na dekliški šoli. Ni pa trajalo dolgo, ko so se opazile na njegovih učenkah prav čudne spremembe; mnogo jih je bilo, ki so duševno in telesno zbolele, da so bili stariši v silnih skrbet. Sprva niso vedeli, kdo je pravi povzročitelj vsega zla, končno pa so jeli le sumiti pobožnega vikarja. Jeli so strogo paziti nanj in slednje se je res posrečilo, zalotiti ga "pri delu". Stariši dotičnih deklet so na to vložili ovadbo na drž. pravdnistvo, ki je takoj poslalo v Cerdon posebno sodnijsko komisijo. Guyot je o pravem času zaslužil pretečo nevarnost in jo je popihal. Vender se je posrečilo ga ujeti in ga izročiti sodišču. Preiskovalna sodnijska komisija je dognala, da je ta "časti-vredni" božji namestnik oskrnil nič manj kakor 23 deklic v starosti 7 do 11 let, na najostudnejši način. Deklicam je obljubljal svetinje, rožne vence in svete podobe in jih vabil v zakristijo, kjer je nato na najostudnejši način zadostil svoji pohotnosti. Zanimivo je, da je Guyot, čeprav je šele 2 leti "duše paset" priredil že dvoje romarskih vlakov in Lurd. Ali se je hotel očičevati?

Društvene vesti.

Društvo sv. Petra in Pavla Pozivlja vse svoje ude, da so zanesljivo udeležbe zborovanja vsakega 13. v mesecu v dvorani na 8. Santa Fe Ave. st. 1207 PUEBLO, COLO

Bratsko društvo: "SOKOL" spadajoče k J. S. K. J. ima svoje redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu v društveni dvorani na 502 St. Santa Fe Ave. Društveni zdravnik je Dr. Chr. Argyr na 1210 Berwind Ave.

K mnogobrojnem pristopu v čilo društvo vabi vljudno ODBOR. PUEBLO, COLO.

Slovensko podporno bratsko društvo "SOKOL" v Clevelandu, O., ima redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v "union dvorani" na St. Clair St. Društveni zdravnik je dr. Kahres. Kdor hoče pristopiti k društvu naj se zgleda pri Jacob Hočevarju 35 Diemer Street. ali pa pri Louis Recherju St. Clair St. 1223. Bratje agitirajte v prid društva! ODBOR.

Zakaj trpite?

Zakaj se mučite, ko zamorete lahko in hitro ozdraviti?
Berite Slovenci spričevala od bolnikov, kateri so se obrnili na prof. Collinsa in so sedaj popolnoma ozdravljeni. Ker nam prostor ne dopušča, priobčimo samo nekoliko pisem, iz katerih lahko posnamete, da je prof. E. Collins najboljši zdravnik.

Vsak dan dobi prof. dr. Collins na stotine zahvalnih pisem:

Zahvalna pisma:
Gospa Anna Oberter piše: Velicenjani prof. Collins:— Zelo bi mi bilo ustreženo, da bi te moje vrstice objavili, in da Vas iste pri zdravju najdejo kakor sem i jaz hvala Bogu. Naznanjam, da po Vaših zdravilih se počutim popolnoma zdrava in ne čutim nikakih bolečin v životu. Tek imam dober in sem zelo srečna. Vaša znanost v zdravljenju, v slučajih tako težke bolezni kakor sem jo jaz imela me veče dolžnost Vas vsem bolnim Slovencem toplo priporočati. Z veličovanjem Vaša Anna Oberter, 374 Apple St. Pottstown, Pa.

Cenjani gospod profesor Collins. Kakor vam znano trpel sem dolgo časa blizu 2 let na bolezn v grlu, šumenje v ušesah in poslih zgubil sem. Zdravniki, na ktere sem se obrnil, oblašali so mi, da me ozdravijo, ali bilo je ravno nasprotno, pokvarili so me do cela in moji živi so bili popolnoma oslabiljeni. Obrnil sem se znano na Vas g. prof. Collins, Vi ste mi zdravliva poslali in po prvi uporabi čutil sem se boljši in sem bil za delo sposoben, sedaj sem pa hvala Bogu in Vam do cela zdrav. Zahvaljujem se Vam tem potom najskrbnejše in bilježim z veličovanjem Mato Zugežič, Box 123 Bellefonte, Pa.

Vsakdo mora pripoznati

da najboljša priporočila za zdravnika so zahvalna pisma od bolnikov, in baš bolniki se imajo zahvaliti g. prof. dr. E. C. Collinsu, da so sedaj zdravi in srečni. Zdravje je največje bogastvo sveta. Prof. dr. Collins posluje že mnogo let točno in vestno ter on zamore pomagati v vseh slučajih, posebno pri boleznih, ko drugi zdravniki že več niso mogli pomagati in bolniku odvzeli vse upanje. Prof. Collins trdi, da se da vsaka bolezen ozdraviti in njegovo prepričanje je, da zamore človek umreti zaradi velike starosti, ali pa vsled oslabeanja. Izvrstna zdravlila, dobro spoznanje bolezni, točno ravnanje po njegovem navodilu vsakomu zagotovi zdravje. Ako trpite na bolezni, katero nobeden zdravnik ozdraviti ne more in ni bila pravilno lečena, takoj pišite na imenovanega zdravnika. Ako trpite vsled malobrižnosti, prehlajenja, na prsah, želodcu pljučah in drugih boleznih? Ali boleate na skrivnih boleznih ali nesposobnosti?

Ne prikrivajte ničesar, pišite takoj vse natančno, obrnite se na tega zdravnika s polnim zaupanjem. Bodite si svesti, da vam bode gotovo pomagal.

Prof. dr. Collinsa Dispepsia Cure.

Ta bolezen prouzročuje, da bolnik neznošno trpi in nastane od prehlajenja, nerednega življenja jedi in pijače. To zdravilo je on izumil; pomaga vsakem, ako na tej bolezni trpi.

Bolezen na ledicah ozdravi on zanesljivo, točno, vestno v par dnevih.

Njegov način ozdraviti reumatizem je neprekosljiv; on ne daje zdravila kakor drugi zdravniki do bolnika preveč na stran ženejo, njegov način zdravljenja pri tej bolezni je drugačen, osvobodil bolnika takoj od neznošnih muk in bolečin. Kteremu ni prilika dana osobno obiskati prof. dr. Collinsa, naj mu takoj piše in dobro opiše svojo bolezen.

Vsaka bolezen se zamore po njegovem načinu ozdraviti, on vsako bolezen ako ni zastarela iz korenine ozdravi z dobrimi zdravili in njegovo točnostjo, bolnik se mora točno pri njegovem navodilu ravnanati. **Pozor Slovenci, ubogajte nas in obrnite se takoj na prof. dr. Collinsa.** Naslov tega čislanege in znamenitega zdravnika je:

Prof. dr. E. C. Collins

140 West, 34 St., New York City.

Uradne ure so vsak dan od 10. ure popoldne do 5. ure popoldne. Vtorek in petek do 8. ure večer.

URBAN BRO'S

ROJAKOM

Potujočim in tukaj bivajočim, priporočam svoj novi, lepo urejeni "SALOON"

Kjer točim vedno sveže pivo, razn fina vina in likerje. Postrožba točna, same s umijskimi smotkam Biljar v hiši. Potniki dobre čedn prenočišče.

Za obilen poset se c. rojakom priporočā

Leonard Puh lastnik

9550 Avenue N S. CHICAGO, ILL.

Pozor!

Kaj pustiš od nevednih zobozdravnikov izdirati svoje, mogoče še popolnoma zdravo zoba? Pust si jih zaliti s slatinom ali srebrom kar ti za vselej dobro in po najniž ceni napravi

B. K. SIMONEK

ZOBOZDRAVNIK

544 BLUE ISLAND AVE. CHICAGO, ILL. Telj: Morgan 432.

NARODNA DVORANA

587 S. Centre Ave.

je Slovanom najbolj priljubljena za vsakojake veselice, predavanja, plesovanje, zborovanja itd. Nadalje priporočam slovenskemu občinstvu svoj lepo urejeni "SALOON", JOSEF OBORNY, lastnik.

Opatov praporščak.

Zgodovinska povest. Spisal F. R.

— Tepec! se je jezil vizitator. In od samih bolečin si prepeval nesramne pesmi in se valjal po postelji ter uganjal Bog zna kaj.

— Oh, Vaša milost! Kako morete tako govoriti! Bog naj me kaznuje, če sem jaz pel. Od samih bolečin sem ječal, ker me je toliko ščipalo.

— Molči, je končal vizitator razgovor z Matijo in se obrnil k prijorju Markvardu ter mu ukazal:

— Vse te ljudi je odpraviti iz samostana — takoj. — Sedaj pa pojdimo dalje.

VIII.

Vizitacija opata Angelusa je pač spravila na dan, da so se v zatiškem samostanu godile nečuvne nečistosti, da se je tam živelo razuzdano in nemoralno, ali proti opatu Albertusu se ni dalo s tem ničesar opraviti. Albertus je bil stvar spretno zasakal in je vse nerednosti izkoristil v svoj prid, češ, prav zato so ga tožili, ker je hotel v samostanu napraviti red in menihe prisiliti, da žive primerno svojemu zvanju.

Vizitator Angelus je bil sicer prepričan, da zatiški opat ni tako nedolžen, nego da ima obilo grehov na svoji vesti, ali sprevidel je, da sedaj proti njemu ničesar ne opravi in zato se je zadovoljil s svečanostno obljubo, da spravi Albertus samostansko gospodarstvo v red, da bo odslej skrbno in vestno upravljaj samostansko premoženje in strogo pazil na red v samostanu. Opat Albertus je vse to rad obljubil.

Vizitacija se je končala s tem, da je opat Angelus novič sklical vse menihe v refektorije. Očital jim je ostro vse njihove grehe in grdobje in jim končno vsem skupaj naložil primerno pokoro.

— Ali ima kdo še kaj pripomniti? je naposled vprašal vizitator, med tem, ko je njegov tajnik že spravljaj svoje zapiske.

Sedaj je stopil izmed menihov mlad bled mož, Hugon Alba, in mirno in skromno dejal:

— Jaz prosim nekoliko posluha.

— Govori!

— Milostni gospod opat, ste se zanimali za samostansko premoženje in za samostansko gospodarstvo in zanimali ste se tudi za nas nevredne služabnike Gospodove. Naloženo pokoro opraviš tudi jaz, da si sem nedolžen na vsem tem, kar ste nam očitali. Prosil bi pa, milostni gospod opat, da bi se poučili tudi o željah in potrebah in o morebitnih pritožbah kmetskega naroda, ki spada pod samostan.

Vsi navzočniki so bili vidno iznenadeni, tudi vizitator, kajti nikomur ni prišlo na misel, da bi se le v sanjah zmenil za želje kmetskega ljudstva, kaj še za njegove pritožbe.

— Ali se Vam zdi to tako potrebno, da me morate opominjati? je porogljivo in zbadljivo vprašal vizitator. Kolikor sem videl, so kmetje zadovoljni.

— Zunajnost moti, premilostni gospod opat, je pripomnil Hugon Alba skromno, a odločno. Kmetje niso zadovoljni, posebno ne s samostanom.

— Ne? Lejte si! No, če niso zadovoljni, se jih pa lahko pripravi do zadovoljnosti! Saj v gozdu še rasejo leskovke in te so izvrstno zdravilo za kmetsko nezadovoljnost, sicer pa so v samostanu tudi prav obširne ječe, kjer bi te ljudi kmalu obšla potrebna zadovoljnost. Tako se je rogaj opat Albertus in s temnimi pogledi motril neustrašno pred njim stoječega Hugona.

Tudi opat-vizitator ni bil prijatelj kmeta. Bil je velikaš, ki je kmeta zaničeval in z njim delal kakor z živino. Bil je v tem oziru enih misli z opatom zatiškim. Graščaki in samostani so v tistih časih kmeta strahovito tlačili in izsesavali in zatiški samostan se je med njimi posebno odlikoval.

— Morda nam pa ti lahko poveš, kaj kmetje pravzaprav hočejo? se je vizitator obrnil do Hugona. Tako vsaj spoznam, če je res potrebno tudi kmete zaslišati.

— Potrebno bi bilo. Vaša milost, jako potrebno, je dejal Hugon Alba. Naš slavni red je prišel kot apostol miru in kot posredovalec kulture v te kraje in pridobil si je velikih zaslug. Naši predniki so prej divje ljudstvo teh krajev seznanili z nauki Izveličarjevimi in jih pripravili do kristjanskega življenja. Naši predniki so delali polja, so obdelavali polja, so učili ljudstvo gospodariti. Toda čim bolj se je množilo samostansko premoženje, toliko bolj se je naš red odseljal svojemu poklicu. Danes ni

ljudstva, danes smo podobni mrčenaš red več učitelj in dobitnik su, ki razjeda sadno drevje.

— Ti nesramnež, je zakričal opat zatiški in ves razjarjen planil izza mize. Kako se drzneš kaj takega ziniti?

— Pustite ga govoriti, je dejal vizitator.

— Kako se drznem kaj takega govoriti? je dejal Hugon Alba. Zapisano je: Ljubite resnico, hčerko božjo. Naj se zgodi z menoj kar koli, resnica mora na dan. In če me zadene za moje besede največja nesreča na zemlji, to vendar vem, da bom pred Bogom zanj po višan.

— Torej povej, kar imaš povedati, se je nejevoljno oglašil vizitator.

— Naš samostan je največja nesreča za ljudstvo. Kmet dela, kakor živina, žanjemo pa mi, ki ničesar ne delamo. Samostansko premoženje je veliko. Ko bi mi živeli kristijanski, bi lahko več kakor polovico razdelili med ubožce. A tu živimo potratno in razuzdano —

— Prej si pa rekel, da nisi kriv tistih grehov, ki sem Vam jih očital, ga je prekinil vizitator.

— Stoj! nisem nobenega takega greha, a kriv sem vendar, ker sem molčal in gledal, kar se je pred mojimi očmi godilo. Resnica pa je, da v samostanu živimo potratno in razuzdano, med tem ko kmet včasih še za sol nima. In samostan tirja od svojih kmetov več dela in večje desetine, povrh pa izsiljuje še iz njega denar za odpustke, za maše in očenaše in gorje umirajočemu človeku, ki ima kak zlat pri hiši — na smrtni postelji ga straše s hudičem in s peklo toliko časa, da mu vzamejo, kar ima. Ljudstvo nas kolne in mi smo to zaslužili.

Med zbranimi menihi je nastala velika nevolja. Gnetli so se okrog Hugona, mu ugovarjali, dvigali pesti in ko bi jih ne bila oba opata brzdata s pogledi, bi bili Hugona gotovo pobili.

Ta pa je stal mirno in ponosno sredi razljučenih množice in ji z močnim glasom zaklical:

— Bog mi je priča, da sem še premalo povedal. Samostan izkorišča kmeta, menihi zapeljujejo kmetske žene in hčere v nečistost, in ko bi Bog poslal ogenj in žveplo nad ta samostan, bi bila to zaslužena kazen. Zato pa Vas prosim, premilostni gospod opat, poskrbite, da se menihi zopet posvetijo svojemu tmu zvanju in da nastanejo druge razmere.

— To se zgodi, moj zgovorni sinko, je dejal vizitator in obrnil se do zatiškega opata pristavil: Za sedaj pa blagovolite poskrbeti, da se tega vročekrvnega mladeniča spravi v trdno in varno ječo. Ob kruhu in vodi ga bo že minila sedanja obsedenost in potem se pomnimo dalje.

IX.

V globoki, v zemljo kopani ječi na severni strani ležčega stolpa, v katerem je bilo bivališče samostanskih vojščakov je ležal Hugon Alba. Ključ do njegove ječe je hranil prijor Markvard, vojščaki pa so imeli naročilo, da strogo pazijo na jetnika, kajti sumilo se je, da ima med menihi nekaj zaveznikov.

Poveljnik straže je bil Matija Jazbec in vojščaki so vestno izpolnjevali svojo dolžnost. Koj prvo noč se je nekdo priplazil k stolpu, očitno z namenom, da bi govoril z zaprtim menihom, ali straža ga je prepodila. Hugon Alba ni videl nikogar razen opoldne, ko mu je samostanski blapec prinesel kruha in vode, a pozabljen ni bil. Pri tesni lini, skozi katero ni posvetil nikdar solnčni žarek, je vsako jutro nezna na roka vrgla nekaj mesa ali nekaj klobasa, tako da jetnik ni stradal.

Vizitator je bil med tem odpoštoval v Rein in opat Albertus je bil zopet svobodni gospodar v zatiškem samostanu. Menihi so se več ali manj bali, kaj da bo zdaj, a prvi dnevi so minili mirno. Opat jih je pustil, da so delali, kar so hoteli in skoraj bi jih mislili, da ostane to lepo razmerje, če bi opat ne bil poslal več vojščakov s pismi do raznih velikašev in če bi njegov praporščak Andrej Rovnan ne bil odpoštoval v Oglej k patrijarhu. To se je zdelo menihom sumljivo in sklepali so iz tega, da pripravlja opat nekaj posebnega.

Nekaj dni po Rovnanovem odhodu v Oglej so bili vojščaki, ki so stražili Hugona Alba, zbrani v stolpu in praznili velike vrče vina. Zmaj je dež lil tako, da se straža ni upala stopiti izpod strehe. Kakor večkrat, je prišel tudi ta večer prijor Markvard pogledat, če vojščaki izpolnjujejo svojo dolžnost.

— Kaj že zopet pijančujete, kladite pijane, je zaupil na vojščake. Nikdar niste sili in če bi Vam nalil hudičevega olja, bi ga tudi izpili, da Vas le ni sram!

Prijor Markvard je bil sam velik čestilec vinske kapljice in zato ni nihče njegovih besed resnim smatral. Vojščaki so se njegovi kapucinadi samo smejali in prijor se je sam smejal ter s hitrim požirkom izpraznil majolico, ki mu jo je pomudil Matija.

— E, Matija, se je šalil prijor, zate bi bilo tudi že čas, da se pobjljšaš. Zadnji čas je!

— Kaj pravite, gospod prijor? Pobjljšam naj se? Strela božja, čemu naj se pa pobjljšam! Kdor se pobjljša, mora vendar kaj imeti od tega. Ali naj se zastonj pobjljšam? Če bi se pobjljšal, bi se mi še slabšo godilo, kakor sedaj.

Vsi so se smejali Matijevo filozofiji, Matija pa se ni dal premočiti, nego je prepričevalno nadaljeval:

DARILA.

Za rojaka Anton Vilik-a v Washingtonville, O. nam je poslal gosp. Mike Štukelj v Conemaugh, Pa. 2.70. Denar bo odračunjen nemudoma. V imenu nesrečnega rojaka Vilika: Šrna hvala blagomu darovalcu!

Naznanilo.

V slovenski cerkvi sv. Štefana v Čikagu, smo imevali od 1. junija 1903. le po eno sv. mašo, od sedaj, 14. feb. naprej pa bodeti zopet po dve maši in sicer prva ob 8. in druga od 10. uri. Maševal bo češki duhovnik, Rev. Frančišek Vanous. Imenovani živi na 241 W. 22 Pl., ker ni naše župnišče prazno in katero se mora šele očistiti za prihodnjega slov. duhovnika, kateri bo v mašnika posvečen 26. marca. Na veliko nedeljo bo torej bral mašo R. Louis M. Krašovec. 28. feb. ob 3. uri popoldne bo cerkveno zborovanje v češki dvorani 588—593 W. 18. str. Povabljeni so vsi rojaki. Pozdrav bralcem "Gl. Sv."

L. Duller.

Velika zdravniška plača.

Nedavno je objavil naš list, da je neka visoko izobražena doktorica računala za svojo zdravniško pomoč stotoseč dolarjev in predložila svoj račun dedičem umrlega milijonarja Wheeler-ja ter posegla s tem po zapuščini imenovanega. Visoki zdravniški računi niso redki in so morebiti le oni vzrok, da se navadni ljudje ne zatekajo k zdravnikom, dokler ni že krajni čas, posebno kjer je znano, da imajo popolnoma domača zdravila čestokrat pričakovano pomoč. Tako čisto domače zdravilo je Trinerjevo zdravilno grenko vino. To zdravilo je popolnoma zanesljivo za vse želodčne nerednosti, boleznii v krvi itd. Odpravlja nervoznost in okrepčuje oslabele. Vino je čisto naravno zdravilo, napravljeno iz najboljšega trtnega vina in za to posebno izbranih želišč. Po rednem uživanju vina, začne želodec pravilno prebavljati; napravlja novo in čisti kri. Kri se ne more nikdar izčistiti z lekarnarskimi zdravili, ker pokvarijo še bolj želodec. Trinerjevo zdravilno grenko vino ojačuje želodec, žive in mišice. Dobi se v vseh lekarnah in dobrih gostilnah ter pri edinem izdelovalcu Jos. Triner-ju, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Poljedelstvo v Koloradi, Utah in Novi Meksiki.

Poljedelce, kateri se misli preseliti iz onega kraja v drug kraj, bi moral pred dobro premisliti, kateri kraj mu je bolj pripraven za zalivanje. Predno greš na pregledovalno potovanje, je umestno, da si preskrbiš nasvete od onih, kateri so najbolj interesovani za naseljevanje nenaseljene zemlje. Mnogo tiskovin, ki podajajo vredna pojasnila o kmetijstvu in živinoreji, izdaja Denver & Rio Grande in Rio Grande Western železnica. Tozadovno knjižico si bi moral sleherni preakrbeti, ki se misli seznaniti z različnimi pokrajinami. Knjižico dobiš brezplačno, ako pišeš v ta namen na

S. K. Hooper, G. P. & T. A. Denver, Colo.

KJE JE?

Karl Bley. Pred tremi meseci je odšel v Sacramento, Kalifornijo. Kdor ve za njegov naslov, naj ga blagovoli naznaniti Fr. Petrič-u 5 W, 22nd Pl. Chicago, Ill.

Besede so po ceni.

Mnogo se čita o raznovrstnih izdelovanjih, imenovanih "Grenko vino". Želimo torej vsakogar resno opozoriti, da imamo tu samo jeden zanesljiv, izviren izdelek zdravniške vrednosti:

Trinerjevo zdravilno grenko vino

(Triner's American Elixir of Bitter Wine)

Vsak ve, da je velika razlika v raznih vinih. Trinerjevo je delano iz naboljšega, isbrana grozdja in najboljših, nalašč za to izbranih in importiranih zelišč in korenin.

Bolehate li na želodcu?
Čutite bolezen na črevih in jetrih?
Vas boli v križu, ali imate glavobol?
Imate slabo elast?
Ne morete dobro spat?

Trinerjevo zdravilno grenko vino, vas bode zanesljivo ozdravilo, —

Dobi se v vseh lekarnah in dobrih gostilnah.

Pijte samo Trinerjevo grenko vino in ne bojte se potem boleznii, ker napravilo vas bo močne, vaše žene in hčere lepe, vaše otroke okrogle in zdrave.

JOSIP TRINER,

799 South Ashland Ave. Pilsen Station CHICAGO, ILL.

Ne dovoli nobenemu businessmanu, da bi ti usilil kako nevredno ponarejeno vino; ako ti da kaj drugega kot izvorno Trinerjevo vino, delate to izdobičkarije, ker pri ponarejenim skupi več denarja. Trinerjevo vino muža malo dobička, a mu pridobi dobre prijatelje.

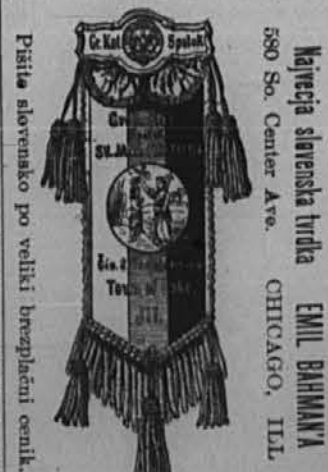
"GRAD ZAGREB"

je najstarejši hrvaški "SALOON" na zapadni strani mesta Chicago. Postrežba izvrstna. Hrvatsko-Slonska dvorana za zborovanja, svadbe in plesne. ALOUIS PAUSE lastnik, 314 W. 18th St. Chicago, Ill.

"DELAVSKI DOM".

PHIL. BAST LASTNIK, 535 Blue Island Ave., CHICAGO, ILL.

Tu najde vsak posameznik postrežbo, kakoršino narekuje bratski socializem. Veliki posebni prostori za skupščine in društva na razpolago.

Nadždar rojaki!

Slovencom in drugim bratom Slovanom priporočam svoj lepo urejeni "SALOON".

Točim vedno sveže pivo in pristne druge pijače. Raznovrstne fine smodke na razpolago.

Potniki dobe pri meni čedna prenočišča in dobro postrežbo.

Za obilen poset se priporoča MARTIN POTOKAR, 564 S. Centro Ave. Chicago, Ill. Telefon šte. 1721 Morgan.

Rojaki, ne pozabite starega prostora, John Koščička.

Pozor rojaki!!!

Potujočim rojakom po Zdr. državah, onim v Chicagi in drugim po okolici naznanjam, da točim v svojem novourejenim "saloonu" vedno sveže najfinije pijače—"atlas beer" in vsakovrstna vina. Unijske smodke na razpolago. Vsace-mu v zabavo služi dobro urejeno kroglišče in igralna miza (pool table). Solidna postrežba zagotovljena. Za obilen obisk se vrljudno priporoča:

MOHOR MLADIC 617 S. Center Ave. blizo 19 ulice CHICAGO, ILL.

Anton Sukle

PUEBLO, COLO. 604 S. Santa Fe. Priporočam svojo gostilno, kjer točim vedno sveže pivo in žganje. TELEFON 692 Red in 373 Black

Ako hočeš imeti fine slike, idi k fotografu

LIEBICH-u 80-86 Euclid Ave. Cleveland, Ohio.

500 mož potrebuje za Rainier jevo pivo in Bourbon Wisky piti, fine smodke kaditi in se veseliti.

ANTON KRIZE,

OAT HILL, NAPA CO. CAL.

Naravna kalifornijska vina n prodaj. Pridelak farme Hill Gir Wineryard. Dobro črno in belo vin po 35 do 45 centov galon; staro belo ali črno vino 50 centov galon risling 55c. Kdor kupi manj ko 50 galonov vina, mora dati \$2 z posodo. Drožnik po \$2.25 do \$2.75 gal slivovic po \$3 gal. Pri večjem na ročilu dam popust. V mnogobrojna naročila se priporočam

STEFAN JAKSHE

Box 77 Creckett, Cal.

JOHN FERBEZAR

429 S. Santa Fe Ave, PUEBLO Priporočam rojakom svojo novo epo urejeno gostilno, kjer točim vedno sveže Walterjevo pivo. Izvrstno žganje in fine smodke na razpolago.

POZOR SLOVENC!

Spodaj podpisana naznanjava p. n. obēinstvu da sva na 129 S. Genesee St. Waukegan, Ill., odprla veliko novo prodajalnico, preskrbljeno z različno, mnogostevilno robo. Imava v zalogi raznovrstno moško obleko, klobuke, spodnjo obleko, čevlje, rokavice, nogavice, srajce, ovratnike, zapestnike, "Overalls" in "Jumpers", ter vse vrste obleke, spadajoče v to stroko, z VELEŠTOVANJEM KOŠICEK in STEFANIC 129 South Genesee Str. Waukegan, Illinois.

Obrnite se zaupno na nas

kadar hočete odpreti saloon ali se zmeniti za pivo.

Lahko govorite z nami v slovenskem jeziku, a naše izborno pivo po evropsko kuhano, tako, da bodete vselej delali dobro kupčijo. Kadar nimate časa priti osebno do nas, pišite ali telefonirajte nam in kar bodete dobili hitri odgovor. Imamo pivo v sodčih in izvrstno ležano pivo (Lager-Beer) v steklenicah.

Tel. Canal 907 ATLAS BREWING CO. 21. & Blue Island Ave.